

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

שמחת בית קראלי ♦ אבות ו

שב"ק פר' אחרי קדושים תשע"ח

דברות קודש

כ"ק מרן רבינו שליט"א

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני ה' וימתו, וידבר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא אל הקודש וגו'.

ויש לדקדק למה אמר אהרן אחיך וכי אין אנו יודעים שאהרן היה אחיו של משה רבינו, והנה יש לדייק עוד בפסוקים האלו באומרו אחרי מות שני בני אהרן, מה הוא הלשון "אחרי מות" היה יכול לומר "במות", וגם מה שאמר הפסוק בקרבכם לפני ה' וימתו, הלא בפרשת שמייני (י, א) כתב ויקחו בני אהרן וגו' איש מחתתו ויתנו בהן אש וכו' ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם, וכאן כתב הסיבה של מיתתם משום בקרבכם לפני ה' ולכן וימתו, ולא כתב אש זרה, ובאמת התרגום אנקלוס כתב כאן "בקרוביהן אשתא נוכריתא" וצ"ע.

ונראה לומר כי באמת חז"ל אמרו כמה דברים, בהם ביארו מה היה החטא של בני אהרן, אף שבפסוק כתב בפירוש שהוא משום האש הזרה שהקריבו אשר לא צוה ה', אם כל זאת קיבלו חז"ל שהיה עוד סיבות על מה שהגיע עליהן עונש כזה, ולכן נראה לומר בדרך אפשר, כי אין הכי נמי שהיה כמה דברים שעשו שלא כדת, אבל להגיע לעונש כזה של שריפה, זה היה הכל משום "בקרבכם לפני ה'", כי מכיון שהיו קרובים לה', והקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה וגם קאמר לפני ה' דמצינו בפסוק (דברים יג, ה) שאמר אחרי ה' תלכו וגו' כלומר שיש הבדל בין הליכה לפני ה' לבין הליכה אחרי ה', כי עבד שהוא נאמן למלך, המלך נותן לו ללכת אחריו ולא חושש שהוא יברח מלפניו, משא"כ אם העבד אינו כ"כ נאמן אז המלך מוליכו מלפניו שלא יברח לו העבד, שאם ירצה לברוח הלא המלך רואהו, מכיון שהוא מלפניו, ואז אע"פ שיש בזה חשיבות לעבד שהולך לפני המלך, אבל יש בזה סיכון גדול שכל מה שיעשה העבד, המלך רואהו ומדקדק עליו כחוט השערה, משא"כ אם העבד הולך לאחוריו של המלך שזה פחות כבוד לעבד, מ"מ אין לו כל כך סכנה שהמלך יקפיד עליו, מכיון שאין הוא רואהו כל הזמן, מכיון שהוא הולך לאחוריו של המלך, ולכן אמר הפסוק, "אחרי ה' תלכו" שלא יהיה דקדוק הדין על האדם, משא"כ אם ילך מלפניו של המלך אז יוכל המלך לדקדק עליו ביותר.

ולפי זה מובן מה שאמר כאן שהסיבה היתה שמתו שני בני אהרן הוא משום "בקרבכם לפני ה'" ולכן וימתו, משא"כ שאם לא היו כ"כ בקרבת ה' ולא היו הולכין לפני ה' אלא לאחרי ה', אז לא היה להם שום היקף ואף שעשו מה שעשו, וכמו שאמרו חז"ל זה בכה חה בכה, מכל מקום העונש לא היה כ"כ גדול, ולכן אמר ה' אל משה שידבר את אהרן שלא יבוא בכל עת אל הקודש וגו', ולא ימות, שלא יהיה כ"כ קרוב לה' ולא ידקדקו עליו כ"כ מן השמים, וגם אמר לו שיקח אהרן בבואו אל הקודש קרבנות וכמו שכתוב בפסוקים חה יהיה לו לכפרה שלא יהיה נזק ח"ו לאהרן ולבניו.

~ ~ ~

ומה שכתב אהרן אחיך וכי לא ידעים שהיה אהרן אחיו, נביא דברי קודשו של הרה"ק ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך שכתב נראה לפרש שהתורה הק' מלמדת לאנשים המוכיחים לבני אדם, שלא יוכיחו לאנשים לצים וריקנים אשר בוודאי אין דבריהם נכנסים כלל באזניהם, וכמו שאמר הכתוב (משלי ט, ח) אל תוכיח לך דרך לאנשים המקשיבים לקול תוכחה ומוסר ורוצים בתשובה, אליהם יגיד ויורה להם דרכי התשובה ע"כ, כלומר שה' צויה למשה שידבר תוכחה לאהרן אחיו הצדיק ובניו הצדיקים המקשיבים למוסר ולתוכחה ורוצים לשמוע ורוצים בתשובה שאליהם יגיד ויורה וכו' ומסיים הנועם אלימלך שזהו שכתוב דבר אל אהרן אחיך ר"ל שהוא אחיך ורוצה במעשים טובים ויקבל תוכחה ממך.

המשך בעמ' ב'

דברי אלוקים חיים

וחי בהם. (יח, ה)

הורתה התורה לאדם שיהיו לו המצוות למקור של חיות ושמחה, ולא יהיה נזקק לפעולות חיצוניות מחוץ לעצמו, כדי להשיג את השמחה. חהו "וחי בהם" ממעשה וקיום המצוות עצמן. ועניין זה כלול באזהרה לכהנים לבל ישתו יין בעת העבודה, כי אין לך חילול הקודש גדול יותר כאשר אין הכהן מוצא סיפוק ומקור לשמחה מעצם העבודה בבית ה' יתברך אלא הוא נצרך לגורם חיצוני לעורר בו שמחה ואושר.

חתם סופר

ואהבת לרעך כמוך (יט, יח)

"ואהבת לרעך כמוך" כשם שאתה אוהב את עצמך אף על פי שאתה מכיר את עצמך ואתה יודע, שאין אתה נקי מחסרונות, כך תאהב גם את רעך למרות חסרונותיו.

הבעש"ט הק'

"ואהבת לרעך כמוך" אם תהיה אוהב את חברך, אפילו בשעה שאין הוא נוהג כלפיך כהוגן, ואפילו בגלל מעשיו והתנהגותו, אינו ראוי לאהבתך "כמוך אני ה'" הקב"ה אומר, אף אני אהיה נוהג כך כלפיך, לפניך משורת הדין.

הרה"ק משה לייב מסאסוב

קדושים תהיו

והגם שהוא בלשון רבים רומז על כל אדם פרטי מעם ישראל חה שאמר קדושים תהיו בלשון הרבים רומז על הגוף עם הנפש שיהיו קדושים ומפרט הכתוב והולך כי קדוש אני ה' משום אנא תתקדשו בנשמותיכם שהיא חלק אלוה ממעל ואחר כך אלוקיכם רומז על הגוף, כי אלוקים בגמ' הטבע, כי גם את הדברים הטבעיים והגופניים יקדשו עבור אלוקינו יתברך שמו, שיהיה מוכן ומזומן ליהיו מרכבה לכבוד שכינת עזינו אשר היא קרויה אלוקי"ם

חוקי חיים

בעלוץ צדיקים רבה תפארת

בהלל ובהודאה להשי"ת שהחיינו והגיענו לזמן שמחתינו בלב מלא רגשי גיל וחדווה ברינה ובשמחה ובהדרת קודש נתכבד לשגר מלא הטנא ברכות מאליפות ומרובבות קדם עטרת ראשינו ותפארתינו מאור עינינו מורה דרכינו

הוד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ולבנו הגדול פרי עץ חיים

מורינו הרה"ג רבי יוסף שליט"א
ראש מוסדותינו הק' ומח"ס ילקוט התורה
לרגל הולדת הנכדה/הבת בשעטומ"צ

יה"ר שמשפע עת מצוה זו יושפע עלינו ועל כל עם ישראל שפע ברכה והצלחה חיי ארוכי בני חיי ומזוני ורוויחי ונזכה להתרוממות קרן התורה והחסידות ולקבלת פני משיח צדקינו בב"א

מערכת אמונת חיים

והואיל ואיתנא להכי אפשר גם לפרש על פי מש"כ השל"ה הק' על הפסוק הזה הוכיח חכם ואל תוכח לך, והקשה למה לא כתוב הוכיח ל'חכם (עם ל) וכן היה לו לכתוב אל תוכח ל'לך (עם ל) ולכן כתב שהכוונה הוא שאם אדם בא להוכיח לאדם אל יוכיחו בכעס אלא בנועם ובאהבה ויגיד לו הלא אתה איש חכם ולמה תעשה כזאת ומה ראית לשטות זה לעשות עבירה שאמר חז"ל אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסת בו רוח שטות, ואם כך תגיד לו, אז יקבל תוכחתך בטוב טעם אבל אם תוכיח אותו בכעס וברוגז ותגיד לו למה עשית כזאת הלא אתה רשע ולך וכו' משמות הגנאי, הלא האדם זה לא ישמע אליך ולכן מסיים הפסוק הנ"ל "פן ינאך" באם תוכחתך אליו הוא בגנאי שתאמר לו שלף הוא, אלא תוכיחו לומר שהוא חכם ולא מתאים לו שיעשה שטות כזאת ולכן יאהבך ויקבל תוכחתך.

ולפי זה אפשר גם כאן לומר שה' ציוה למשה שיגיד לאהרן אחי אתה לי ולבניו יגיד שהם בני אחיו הצדיקים והחכמים ולא מתאים להם שיבואו בכל עת לקודש שזה נראה שיש כאן איזה זילזול בקודש שאפשר לבוא מתי שירצו, ואז יקבל אהרן התוכחה הזאת וגם בניו, כן אפשר לומר בפשט הפסוק על פי דברי הנועם אלימלך והשל"ה הק'.

~~~~~

ומה שהקשינו לעיל למה כתב "אחרי מות" והיה די שיכתוב "במות" שני בני אהרן, נביא עוד מה שכתב הרה"ק רבי אלימלך זי"ע (נועם אלימלך) על דרך הרמז בפרשה הזו. דהנה הצדיק מהפך מידת הדין לרחמים, ואף אם נגזר על אדם מיתה חלילה, יכול הצדיק לבטל הגזירה ולהופכו לחיים, שכוח בידי הצדיק לעשות כן הוא מחמת שהצדיק עולה בתפילתו בעולמות העליונים אשר שם הוא כולו רחמים, בלא תערובות דין כלל, ושם לא נגזר אותה הגזירה וממשיך משם חיים לאותו האדם, זה מש"כ (ישעי' ל"ה י) ששון ושמחה ישיגו, כל הצדיקים משיגים לעולמות העליונים אשר שם יש ששון ושמחה וכמו שאמר הכתוב (דב"ה א, ט"ז) עז וחדוה במקומו, וממילא נסו יגון ואנחה וכו' זהו מש"כ אחרי מות שני בני אהרן ר"ל, שיש כוח בידי הצדיק, שיהיה כבר "אחרי מות" כלומר לבטל המיתה מאיזה אדם, וכמו שאומרים בני אדם על דבר הנתבטל, שאומרים שכבר הוא אחר הדבר ההוא, ולא יהיה זה עוד, ואמר הכתוב על ידי דבר מה יכול הצדיק לבטל, ומפרש "בקרבתם לפני השם" פירוש הנ"ל ש"ע"י שמתקרבים לפני ה' לעולמות העליונים, אז "וימותו" ר"ל שהרי הוא כאילו כבר נתקיים הדין של מיתה, ובאמת נמשך להם חיים על ידי הצדיק ע"כ.

ואם כן רואים אנו מדבריו הק' מה גדול הוא כוח הצדיק, ועלינו להשתוקק לזה לבוא למדרגותם של הצדיקים, וכמו שאמר חז"ל שחיבב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ועקב, וכבר כתב הרמב"ם שיכול כל אדם להיות כמשה וגם האור החיים הק' כתב כן, (ורק בנביאות א"א להגיע למדרגת משה).

וגם עלינו מוטל להיות דבוקים בצדיקים וקדושים ולילך בדרכיהם הק' ואז נזכה שהצדיק בתפילתו ובמעשיו הטובים, יגרום שה' יתברך ישפיע עלינו ברכה וחיים ושלום וכל טוב עד שנזכה להגאולה השלימה מתוך רחמים וחסדים מגולים במהרה בימינו אמן.

דברות קודש פרשת קדושים

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם.

ופירש רש"י מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל (כלומר במעמד כל ישראל) מפני שרוב גופי תורה תלויין בה ועוד כתב רש"י על מש"כ קדושים תהיו, שהכוונה להיות פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, שם אתה מוצא קדושה וכו'.

ולכאורה דברי רש"י צריכין ביאור, להבין מה ללמדנו בזה שפרשה זו של קדושים נאמרה בהקהל, ועוד שמסתמא כל המצות הנהוגות בכללות ישראל נאמרו בהקהל, ובשפתי חכמים רוצה לומר שזה הפרשה נאמרה גם במעמד נשים וטף, אבל שאר הפרשיות לא שנה משה אלא לאנשים בלבד, אבל לא פירש למה דוקא פרשה זו נאמרה בהקהל במעמד כל ישראל יחד.

ובספר הק' מאור ושמש כתב שיש ב' דרכים בעבודת ה', יש דרך של התבודדות כדי שיבררו מדעות רעות ומאנשי רשע, אבל זה הדרך לא מועיל אלא להנצל מן הדברים המעכבים את עבודת ה' יתברך, אבל להשיג הקדושה העליונה צריך ללכת הדרך השני בעבודת הש"ת, ואינו זוכה לזה עד שידבק עצמו לאנשי השם עובדי ה' באמת ולהשתתף עמהם יחד בעבודת השם, הן בתפילה והן בלימוד התורה, ושעיקר המצות יהיה בכנסיה יחד עם מבקשי ה', ואז יוכל להשיג הקדושה העליונה, ולפי רוב הם המקבצים יחד לעסק של עבודת ה', כן שורה עליהם הקדושה העליונה, אבל אם האדם ירצה לפרוש את עצמו מן הציבור, ולהתבודד עצמו להתפלל ביחידות או כל דבר של עבודת ה' הנעשה בכנסיה יחד ורוצה לעשותם ביחידות בלתי אפשר שישג הקדושה העליונה, ולא עוד אלא שיוכל לנטות חלילה מרוב גופי התורה

אם יתבודד עצמו ויפרוש מן הציבור, שאי אפשר לשום נברא להיות ביחיד, זולת הבורא יתברך שהוא יחיד ומיוחד, ולכן צריך האדם לדבק את עצמו עם עובדי ה', ולהיות בכנסיה יחד עמהם לכל עבודת הקודש.

והוא פירוש הפסוק דבר אל כל עדת ישראל ורש"י שפירש שמלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל כלומר פרשה זו של קדושים תהיו, שאי אפשר לאדם שיזכה אל הקדושה, אלא אם כן שיהיה בכנסיה יחד עם הקהל בעבודת ה' מפני שרוב גופי התורה תלויין בה, ולא יטעה האדם לחשוב שאם יתבודד עצמו ויפרוש את עצמו מן הציבור יזכה לקדושה, ולכן כתב רש"י שפרשה זו נאמרה אך ורק בהקהל, שאינו זוכה אל הקדושה אלא בהקהל עצמו עם הציבור מבקשי ה', אבל מה שנצטוו להשמר מן הדברים המעכבים לעבודת ה', לזה טוב התבודדות, שדוקא פרשה זו של קדושה נאמרו בהקהל בלבד, אבל אם האדם ירצה להמשיך עליו קדושת הבורא ברוך הוא, אי אפשר אלא בהקהל יחד לעובדו שכם אחד ע"כ, זה מש"כ המאור ושמש זה הוא מעקרי החסידות של דרך בעש"ט הק'.

ועתה נחזור לדבר על מה שכתב רש"י הק' שהכוונה באומרו "קדושים תהיו" להיות פרושים מן העריות ומן העבירה שהמקום שיש גדר ערוה שם יש קדושה וכו"ל, ונביא כעת את דברי קדושו של הרמב"ן שכתב בזה בפירושו שאין הפרישות הנזכר כאן הוא הפרישות הממכרת בכל מקום בגמרא שבעליה נקראים פרושים, והענין הוא כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה התורה איש באשתו וכן התירה התורה לאכול הבשר והיין, וכן אם ימצא בעל התאוה מקום להיות שטוף בתאוה של היתר, ולהיות בסובאי יין ובזוללי בשר, וידבר כרצונו בכל דבר, שלא החזר בתורה שזה איסור, זה יקרא נבל ברשות התורה.

ולפיכך בא הכתוב אחרי שפרט האסורים שאסר אותם לגמרי, וציוה הכתוב בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות, ולא יהיו תלמידי חכמים מצוין אצל נשותיהן ביותר מידי, וכן יקדש עצמו מן היין וישתה רק מעט וכמו שהזכיר הכתוב אצל הנזיר מן היין, שהוא נקרא קדוש, ויזכור הרעות הממכרות מן היין אצל נח ולוט, וכן יפריש אדם את עצמו מן הטומאה אע"פ שלא התירו ממנו מן התורה וכמו שאמר חז"ל בגדי עם הארץ שמתמאים לפרושים, וגם כוונת התורה הוא באמרו כאן קדושים תהיו שישמור אדם פיו ולשונו מדברי הריבוי באכילה הגסה ומן הדיבור הנמאס, ויקדש אדם את עצמו בזה עד שיגיע לפרישות וכמו שאמר חז"ל על רבי חייא שלא שח שיחה בטלה מימיו.

ובאלו וכיוצא בהן באה המצוה הזאת הכללית, שאחרי שפרט כל העבירות שהן אסורין לגמרי, כתב אחר כך ציוו על הנקיית בידי ובגופו וכמו שכתב והתקדשתם שהוא הכוונה למים ראשונים, והייתם קדושים אלו מים אחרונים, כי אע"פ שאלו המצות הם מדבריהם, מכל מקום בא הכתוב להזהיר שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובכיעורים.

וגם אחרי שפרט הכתוב הדינים של בין אדם לחבירו, לא תגנוב, ולא תגזול, ולא תגנוב ושאר הזהרות, אמר הכתוב ועשית הישר והטוב שהישר וכל לפנים משורת הדין לרצון חבריו, וכן לענין השבת אסר ה' את המלאכות בלאו, והטרחות אסר בעשה של תשביתי וגם כתב שבת שבתו שיהיה יום שביתה ומנוחה.

והנה דברי קדושו של הרמב"ן הוא מעיקרי דרך החסידות של הבעש"ט הק' ותלמידיו ובספרים מלאים מזה הענין של וקדש עצמך במותר לך ובפרט בספרי "הבאר מים חיים" ובדור האחרון זכינו לספרו הגדול של אדמוה"ז הנקרא "שולחן הטהור" אשר בו חרט בעט ברזל עצות ודרכים על גדול החובה המוטל על אחד ואחד מישראל לשבר את תאוותיו הגשמיים ולכוין בכל מעשיו לשם שמים, כי היא עבודה המעולה שבמקדש המביאה את האדם לידי שלימות הנפש, ושלא יבוא אדם לסתימת הלב וחשכות הדעת והשכל שבא ע"י התגשמותו בתאוותיו הגופניים.

והנה בהקדמתו של אדמו"ר הק' זי"ע ב' חוקי חיים על ספרו של אביו השולחן הטהור מאריך לבאר החילוק בין הספר הזה לבין יתר ספרי יראה וחסידות שמדברים מחובת להתקדש עצמו במותר לך ולשבר תאוותיו ובפרט בתאוות האכילה, כי בספרי הקודש אינו מבואר כי אם גדולת המתקדשים והמטהרים בקדושת בוראם בכל הדברים ובפרט במאכלו, אבל אינם מבארים איך יתנהג בעת אכילתו ובאיזה דרך יוכל לשבר תאוותיו, אבל בספר הזה שולחן הטהור חרט המחבר בעט ברזל עצות ודרכים להגיע לזה, וכל אחד מישראל ימצא בו עצה והדרכה ישרה איך לשבר תאוותיו הגשמיים ולכוין בכל מעשיו לשם שמים והכל נכתב בלשון קלה וצחה ע"ש באריכות.

ועלינו מוטל הדבר ביותר ללמוד בספר הק' הזה לידע מה לעשות להלכה ולמעשה ואם נעשה כן, ה' יהיה בעזרנו ונזכה לקדש את עצמינו בקדושה של מעלה ובפרט בימי הספירה שזה מלשון ספיר ויהלום להיות נקיים, ועי"ז נזכה להטהר ולהתקדש ונזכה להיגאל בגאולה השלימה מתוך רחמים וחסדים מגולים במהרה אמן.

בינה לעיתים

ימי ספירת העומר (ג)

הוא חפץ חסד הוא, וצוה על האדם לעשות בכל יכולתו תשובה ולקדש את עצמו בכל כוחו, רק שידע האדם זאת בעצמו שלא השלים חוקו עדיין, ולא יצא ידי חובתו עדיין, ובלב נשבר ונדכה יצפה לרחמי שמים לסיוע לדעילא, שהקב"ה ישלים כל מה שיכול הוא.

(דברי יחזקאל)

טעם אמירת פרקי אבות,

בין פסח לעצרת הוא כי בימים האלו מחיוב כל איש ואיש מישראל לטהר את עצמו בימי הספירה כמו שנטהרו ישראל מאז מטומאת מצרים כנודע מהזהו"ק שבעה שבועות כענין ז' ימי הנדה הם, ולכן אומרים אז מס' אבות כדי לראות ולהבין כל המדות טובות הנזכרים ולכסוף, שם ולהשתוקק מתי אעשה כן גם אני, ולשוב בתשובה שלימה לפי השי"ת ולזאת יש במס' זו חמשה פרקים נגד ה' ש"ב הכוללים, וכ"א כלול מעשר הם נש"ב עולם התשובה וימים האלה נק' אצל אומה"ע למי, וגם הם מודים שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואה ומ"י הוא מנין חמשים והעיקר הוא שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואת הנפש

(אוהב ישראל)

וספרתם וגו' י"ל הפירוש דהיינו ענין הספירה הוא כדי לטהרנו ומקליפתינו ומטומאתינו, להפשיט עצמנו מכל תאוות הגשמיות והחמריות, ולזכך את החומר כמו שאר"ל הכל מודים וכו' דבעי נמי לכם, והנה לשון ספירה הוא מלשון ספיר ויהלום, אבן טוב המאיר מאוד, ועל זה כוונתה כתוב וספרתם לכם דצריך להאיר אתה לכם, דהיינו לזכך ולטהר אתה חומר.

(דברי יחזקאל)

הנה בימי הספירה שהם ימי התשובה ממתיקים הכל, ומטילים הדינים על שונאי ישראל, ופועלים במ"ט יום שיהיה הרשע מ"טלפני צדיק ולא להיפוך, ומ"ט גימטריא לב טוב, לעשות לעצמו לב טוב לקבלת התורה הקדושה, וכן יובל עם הכולל גימטריא לב טוב, שמורה שעל ידי לב טוב בא לעלמא דחירות שיובל מורה עליו שמשם נמתק הכל.

(זרע קודש)

כמה שתיקן האדם לא יצא ידי חובתו עדיין אך הענין כך הוא, דעיקר הספירה הוא לשוב בתשובה מכל העוונות, ולקדש ולטהר את עצמו ולתקן המידות, ובאמת לא יוכל האדם לקדש ולטהר את עצמו כפי הראוי ונכון לפי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכן לא יוכל לתקן את אשר עיוות לגמרי, אך הבורא ברוך

עובדות חיים

התנהגותו חייבה את שילוחו. בתחילה עורר הדבר מהומה גדולה, עקב פגם משפחה, אך עם הזמן שקטה המריבה, ובסופו של דבר עזב אותו התלמיד את הישיבה ואת העיר פרעשבורג, הרחיק נדוד וירד מטה מטה עד הדיוטא התחתונה. לאחר זמן נשא אשה, וחזר לעיר אבותיו פרעשבורג, והיה מחלל את השבת הקדושה בפרהסיא ולעין כל, ואף פתח חנותו בריש-גלי בעיצומו של יום השבת קודש. כאשר הופיעו עדים נאמנים לפני אבי הק' וסיפרו לו את רוע מעלליו של זה אשר חנותו פתוחה בשבת בפרהסיא, שלח אבי הק' (הכתב סופר) את אחי הגדול רבי שמואל ואלוף להעידו ולהתרות בו שינעל את חנותו בימים המקודשים, שבתות וימים טובים - ואם יפרוץ גדר, ידע בנפשו שהוא משחק באש ולא יינקה. אחי עשה את שליחותו כמצווה עליו, בא לפני אותו פוקר ומסר לו את דברי אבי הק' והתראתו. אבל אותו רשע לא התרגש במיוחד למשמע הדברים, תפסו בידיו הטמאות, והשליכו חוצה בשאט נפש. בשבת הבאה, באו שוב לאבי הק' ה'חכם סופר', וסיפרו לו על אותו בן בליעל שעודנו עומד במריו, וחנותו עודנה פתוחה גם בשבת זו. שלח אליו אבי זי"ע בשנית את אחי, להעיד בו פעם נוספת שישגור את חנותו, ולהזהירו כי הוא משחק באש.

אך אותו זד יהיר חזר על מעשהו כבראשונה, לעג לדבריו והשליכו החוצה גם הפעם. אלא שבפעם הזאת הגדיל לעשות, והזהיר את אחי לבל יהיין שוב אליו עוד, כי בפעם הבאה יכבדהו בסטירה עזה על פניו. לשבת הבאה, בפתחו שוב את חנותו, שלח אבי זי"ע אותי, יחד עם אחי הגדול, אל אותו נבל, להזהירו בפעם האחרונה על קדושת השבת ולהתרות בו שישגור את חנותו, בהוסיפו: 'והיה אם ירהיב רשע זה להרים את ידו על אחד מכם, תכווננו בשם הקדוש שהנני מוסר לכם, ואז דמו בו מות יומת, וכל העם ישמעו וייראו.

הלכנו כדבר אבינו, באנו לאותו רשע ששנה ופירש, התייצבנו לפניו, והתרינו בו - והוא שמר הבטחתו וסטר בכף ידו המגושמת על פניו הקדושות של אחי רבי שמואל ואלוף. אזי יצאנו אל מחוץ לדלת חנותו של מנוול זה, וכיוננו באותו השם שמסר לנו אבינו הקדוש, ואותו מחלל שבת עז פנים לא הוציא שבתו זו, ולא יצא מחנותו בפעם הזו כי אם פגר מת.

(רשומים בשמך - הגה"צ רבי יצחק שלמה אונגר זצוק"ל)

קדושים תהיו כי קדוש וגו' (י"ט - ב') ישראל קדושים הם, יש רוצה ואין לו, ויש שיש לו ואינו רוצה (חולין ז')

מסופר על הרה"ק רבי מאיר שפירא מלובלין זיע"א, שהלך פעם אל יהודי עשיר וקמץ כדי להתרימו למען ישיבתו "חכמי לובלין". לא הועילו כל דיבוריו והפצרותיו, העשיר היה קשה כברזל וסירב להשתתף בתרומה. לפני שהרב עזב את ביתו אמר לו הרב: עכשיו נתיישב לי המאמר במסכת חולין "ישראל קדושים הם, יש רוצה ואין לו, ויש שיש לו ואינו רוצה. ולכאורה צריך להבין, מילא מי שרוצה ואין לו, מובן שקוראים לו קדוש, כי מה יעשה אם אין לו, אבל מי שיש לו ואינו רוצה למה יהא נקרא קדוש? אלא חז"ל אומרים (שבת ק"ח) למה נקרא שמו רבינו הקדוש, שלא הכניס ידו תחת אבנטו. וגם אלה העשירים הקמצנים שיש להם ואינם רוצים, חרדים מאד לא להכניס את ידיהם תחת אבנטם לכיסם, להוציא משם כסף לדברי צדקה.

ואהבת לרעך כמוך (יט, יח)

כ"ק אדמו"ר זי"ע בעל חוקי חיים משומרי אמונים נהג לומר שיאמרו לפני התפילה: הריני "רוצה" לקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך,

והטעים ואמר שסתם להגיד: הריני מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך, זה לא תמיד אמיתי, כי אולי יש לו טענות על אדם אחד, וצריך למחוק הטענות מלבו לגמרי, ולא לומר סתם שקר, אלא יאמר הריני "רוצה" לקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך, והקב"ה יסייעו באמת להגיע לאהוב רעהו כמוהו ממש. ודפח"ח.

(ספר"ג גם אני אודך" על התורה, פרשת קדושים)

ואת שבתותי תשמורו (יט, ג)

בנו של רבינו החת"ס לימים הגה"ק אב"ד קראקא רבי שמעון סופר זצ"ל בהגיע לבית המדרש בעת תחילת כהונתו בקראקא, עלה על הבימה המוגבהת שאצל ארון הקודש, פתח פיו ואמר: 'מורי ורבותי! קודם שאתחיל בדברי הדרשה, אספר לכם מעשה רב, שאומר דרשני. הנה לבטח הגיע לאזנכם שמעו של אבי, מרנא ורבנא ה'חכם סופר' אב"ד זי"ע. בחור אחד מתלמידי ישיבתו, בן למשפחה מנכבדי העיר, הקדיח תבשילו ל"ע, ונהג שלא בדרך התורה. הגם שאבי הקדוש זי"ע לא אבה לשלוח אף תלמיד מן הישיבה, אך אותו תלמיד לא הותיר בידי ברירה, באשר

התאחדות התלמידים וקהילות הקודש

קראלי

בני ברק – ירושלים – אשדוד - בית שמש – ביתר – בורו פארק - ווילימסבורג – קרית יואל
המקושרים לרבותינו הק' זי"ע ויבלט"א כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בקול צהלה ורנה בהלל והודאה לשוכן מעונה, בדחילו ורחימו בחרדת וחיבת קודש, תבענה שפתינו תהלה לברך ולאחל ברכת "מזל טוב" נאמנה קדם מורינו ורבינו עטרת תפארת ראשינו, מאיר דרכינו ומפלס נתיבותינו הוד תפארתינו, רועינו הנאמן מאור עינינו ורוח אפינו, אוהב ישראל ומקרב ליבם בנועם וחיבה לאביהם שבשמים, מאיר דרכם ונתיבות עבודתם

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

ולבנו הגדול המגיד מישרים הנודע בשערים דולה ומשקה מתורת רבותינו הק' מחשובי מרביצי התורה והחסידות ומגדולי מזכי הרבים

מורינו הרה"ג יוסף מוזס שליט"א

רב ור"מ באשדוד וראש מוסדותינו הק'

לרגל שמחת הולדת הנכדה/הבת

ויהא רעוא מן קדם אבוהן דבשמיא שמשפע שמחה זו יתמשך עלינו על כל ישראל חיים ארוכים ושפע קודש, שפע רב ברכות ושובע שמחות, ויתברכו כולנו בבני חיי ברוכי ארוכי ומזוני רוויחי וסייעתא דשמיא ויזכה מרן רבינו שליט"א לנהלינו ולהדריכינו ובאורו נראה אור לאורך ימים ושנים טובים ארוכים עדי נזכה לאור פני מלך חיים לקבל פני משיח צדקינו במהרה בימינו אכי"ר

המאחלים ברוב כבוד ויקר

תלמידי וחסידיו קראלי אברכי ובוגרי הכוללים בחורי החבורות